

Poc abans del comiat definitiu, l'octubre del 1965, del seu germà Josep M.-Gregori, company meu des del 1952, vaig conèixer la seva germana, la Montserrat. A mida que m'hi vaig relacionar anava veient en ella el reflex, en tants aspectes, del seu germà : intel·ligent, amable, amiga, compromesa també en la recuperació de les llibertats, en el marc dels « signes del temps », de la seva època : compromesa en la defensa del restabliment de la nostra llengua, particularment en les ràdios on treballà com a periodista intel·ligent i de prestigi ; compromesa en la defensa de la dignitat de la persona humana en femení, arreu, des del nostre país fins a Xina ; amiga fidel sempre, en moments d'alegria, com en el comú padrinatge de l'Oriol, en moments de solidaritat, com amb el que jo feia a favor de les nacions prohibides, en moments de reafirmació de la memòria històrica, com en el seu llibre sobre l'Abat de Montserrat Aureli M. Escarré, en moments d'angoixa, com quan va patir crítiques destructives al seu lideratge en els mitjans de comunicació...

Només per tot això, i segurament per molt més, em plau participar en el web que se li dedica : és continuar aprenent del seu mestratge, tenir-la a prop, ben viva. És pensar, amb estimació, en la Montserrat d'abans i la Montserrat d'ara.

Aureli Argemí